

[Lange.]

mærke, at det havde jo ikke nyttet noget, om der havde været saadanne Ønsker, for vi vilde dog ikke have været i Stand til at ændre denne Overenskomst, der allerede for 7 Maaneder siden er sluttet. Ellers kunde der maaske nok være et eller andet, som i hvert Fald mit Parti kunde have ønsket ændret. Vi mener efter de Oplysninger, vi har faaet, at denne Overenskomst, som er sluttet, ogsaa bør ratificeres, men det er i og for sig ikke Udtryk for, at vi ikke kunde tænke os en Overenskomst, der var endnu bedre, i særlig Grad med Hensyn til Afsætningen af vore Produkter i England, en Overenskomst, hvorved man havde sikret sig en bedre Ordning end den, vi har faaet.

Naar derfor den ærede Ordfører siger, at der ikke har været fremsat Ønsker, maa det i hvert Fald ikke for vort Vedkommende tages som Udtryk for den Opfattelse, at det ikke havde været i høj Grad ønskeligt, at Overenskomsten havde været mere tilfredsstillende. Men i øvrigt mener jeg, at de Oplysninger, som vi har faaet i Udvalget, har været saa udtømmende, som saadanne Oplysninger kan være, og da det drejer sig om en Forlængelse — til en vis Grad en Udvidelse, men hovedsagelig en Forlængelse — af den bestaaende Overenskomst med England, kan jeg paa Baggrund af de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte ved Sagens første Behandling vedrørende Valutacentralen, som vi i hvert Fald ikke gennem vor Stemmeafgivning ved denne Lejlighed vil binde os til ud i Fremtiden, anbefale mine Partifæller at stemme for det foreliggende Forslag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg takker det højtærede Udvalg for Tilslutningen til Forslaget. Det er klart, at naar man forhandler med et andet Land, vil man altid ønske at opnaa bedre Betingelser end dem, som man i den givne Situation kan opnaa, fordi ogsaa de andre ønsker at gøre deres Indflydelse paa Afgørelsen gældende. Vi er naaet saa vidt som muligt, og det glæder mig, at Tinget kan give det foreliggende Forslag samlet Tilslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Meddelelse til Folketinget om denne Vedtagelse.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2933; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 169).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

A. Johansen: Det foreliggende Lovforslag er i alt væsentligt det samme som det, der blev fremsat i Fjor, men som det ikke lykkedes at faa gennemført, hvad mit Parti i høj Grad beklagede, idet vi stadig væk maa hævde, at Arbejdsløsheden er saa omfattende, at ekstraordinære Foranstaltninger er nødvendige.

Forholdene har ikke ændret sig siden i Fjor; der har været større Beskæftigelse, men Arbejdsløshedstallet er stadig det samme som i Fjor, i hvert Fald paa det nærmeste. Ved Lovforslagets Fremsættelse var Arbejdsløshedstallet rundt regnet 3 700 lavere end paa samme Tid i Fjor, men i de Uger, der er forløbet siden den Tid, er Differencen svundet ind, saa at den ved den sidste Ugeopgørelse kun er 2 000. Dertil kommer, at Opgørelsen i Aar foretages et Par Dage tidligere end i Fjor, og der er ingen Tvivl om, at hvis man foretog en Opgørelse paa samme Dag, vilde det med den Stigning, der er nu i Efteraarstiden, vise sig, at Differencen svandt yderligere ind. Der er altsaa det samme Grundlag for at fremsætte Forslaget i Aar, som der var i Fjor, og for mit Partis Vedkommende de samme Grunde for at søge det gennemført.

I Fjor nægtede man at være med til at gennemføre det under Henvisning til — man nægtede i øvrigt at gennemføre ogsaa andre Lovforslag med den samme Motivering —, at det maatte være Kasserne Opgave selv at betale den Udvidelse af Understøttelsen, som var paakrævet. Men Kasserne maa jo i høj Grad være med til at betale Udvidelsen. Man henviste til de Formuer, som Kasserne efterhaanden havde opsparet. Jeg har ved tidligere Lejligheder gjort opmærksom paa, at Kasserne Formue langt fra har den Størrelse, som den skulde have, og fra Arbejdsdirektoratets Side lægges der stadig Pres paa Kasserne om yderligere at konsolidere sig. Jeg har nævnt her i Tinget et Tal paa 300 Kr. som Norm for, hvad en Kasse burde have pr. Medlem for at være blot nogenlunde i Stand